

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ УКРАЇНИ

Державний методичний центр навчальних закладів
культури і мистецтв України

СПЕЦІАЛЬНИЙ КЛАС ВІОЛОНЧЕЛІ

Програма
для вищих навчальних закладів
культури і мистецтв I–II рівнів акредитації

Спеціальність
“Музичне мистецтво”

Спеціалізація
“Оркестрові струнні інструменти”

Київ 2007

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ УКРАЇНИ

Державний методичний центр навчальних закладів
культури і мистецтв України

СПЕЦІАЛЬНИЙ КЛАС ВІОЛОНЧЕЛІ

Програма
для вищих навчальних закладів
культури і мистецтв I–II рівнів акредитації

Спеціальність
“Музичне мистецтво”

Спеціалізація
“Оркестрові струнні інструменти”

Київ 2007

Видання здійснено на замовлення Державного методичного центру навчальних закладів культури і мистецтв України

СПЕЦІАЛЬНИЙ КЛАС ВІОЛОНЧЕЛІ

Програма для вищих навчальних закладів культури і мистецтв I–II рівнів акредитації. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2007. – 36 с.

Загальний обсяг курсу – 783 год.
Індивідуальні заняття – 480 год.
Самостійні заняття – 303 год.

Укладач	Н. С. Дробот – викладач Херсонського музичного училища
Рецензенти:	Н. А. Ушакова – старший викладач Сімферопольського факультету Донецької державної музичної академії ім. С. С. Прокоф'єва О. П. Єргісва – викладач Одеського училища мистецтв і культури ім. К. Ф. Данькевича
Редактор	Є. Д. Колесник
Відповідальний за випуск	А. І. Ткаченко

Навчальне видання

Формат 60×84/16. Папір офсетний. Друк ризографічний
Ум. друк. арк. 2,1. Наклад 100 прим.

ПП “НОВА КНИГА”

21029, м. Вінниця, вул. Квятека, 20;

Тел./факс: (0432) 52-34-82, 52-34-81

E-mail: zbut@novaknyha.com.ua

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК № 2646 від 11.10.2006 р.

© Державний методичний центр навчальних закладів культури і мистецтв України, 2007

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма з предмета “ Спеціальний клас віолончелі” спеціалізації “Оркестрові струнні інструменти” призначена для вищих навчальних закладів культури і мистецтв I–II рівнів акредитації.

Програму складено на основі освітньо-професійної програми підготовки молодшого спеціаліста, яка відповідає державним стандартам вищої освіти.

Дисципліна включає 14,5 кредитів, що складає 783 педагогічні години, з них: індивідуальних – 480, самостійних – 303.

Програма розрахована на вивчення дисципліни упродовж всього періоду навчання. Заняття індивідуальні та самостійні.

Відповідно до навчального плану, дисципліна відноситься до комплексу дисциплін професійно-практичної підготовки. Разом з дисциплінами цього розділу, а саме – камерний ансамбль, оркестровий клас, квартетний клас та інші – вона забезпечує підготовку молодшого спеціаліста з кваліфікації “Артист оркестру (ансамблю)”

Програма складається з таких розділів: методичні рекомендації; рекомендації щодо організації самостійної роботи студентів; форми підсумкового контролю та критерії оцінювання знань студентів; програмові вимоги по курсах; репертуарний список творів для обов'язкового вивчення та самостійної роботи.

Навчальний заклад може вносити обґрунтовані зміни до змісту навчальної програми у зв'язку з поповненням репертуару, змінами у навчальних планах, особливостями роботи навчального закладу тощо.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Еволюція ХХ сторіччя зробила значний крок у майбутнє. Значно змінився погляд на віолончельне виконавство. Якщо в минулих сторіччях віолончель вважали переважно оркестровим інструментом, то зараз це твердження не має нічого спільного із сучасною практикою музичного мистецтва. Віолончельне виконавство надзвичайно удосконалилось у ХХ сторіччі. Його прирівнюють до скрипкового. Все це повною мірою стосується підвищення вимог до якісної підготовки фахівців – викладачів, виконавців; приведення методів навчання у відповідність із сучасними вимогами життя.

Досягнення різних галузей науки, зокрема фізіології, психології, дидактики, методики визначили чіткі вимоги до підготовки сучасного фахівця. Бурхливий розвиток музичного мистецтва, збагачення засобів виразності вимагають удосконалення виконавської майстерності. Значно збагачується звукова палітра струнно-смичкових інструментів, вдосконалюється техніка звукоутворення, змінюються принципи аплікатури тощо. Все це зобов'язує викладачів навчальних закладів значно підвищувати рівень педагогічної майстерності, забезпечувати у процесі навчання всебічний розвиток фахівців. Спираючись на передовий досвід видатних викладачів і виконавців, сучасна методика потребує втілення у практику навчання їх значних досягнень.

У комплексі музичного навчання фахівця вищий навчальний заклад І–ІІ рівнів акредитації є важливим етапом вищої професійної освіти. Наукове обґрунтування, методична удосконаленість педагогіки мають вирішальне значення в класі з фаху. Основним завданням викладача є підготовка спеціалістів, здатних для самостійної професійної діяльності в різних сферах музичного мистецтва, таких як камерний виконавець, оркестрант симфонічного та камерного оркестру, як педагог у спеціальних класах дитячої школи естетичного виховання. Найбільш обдаровані випускники можуть продовжувати навчання у вищих навчальних закладах ІІІ–ІV рівнів акредитації України та зарубіжжя.

Головним завданням викладача з фаху є виховання у студентів патріотичних почуттів, любові до музики рідної країни, народної творчості, вміння використовувати все краще, створене українською музичною культурою. Особливо велику виховну роль повинні відіграти твори

українських композиторів – як класиків, так і наших сучасників.

Вивчення художнього репертуару – найважливіший фактор розвитку музичних і виконавських здібностей студентів. На основі глибокого усвідомлення й аналізу художніх творів у майбутніх віолончелістів формуються естетичні погляди, вони вчаться розуміти стильові особливості музики того чи іншого композитора, проникають у світ його мрій та сподівань, пізнають характер епохи, в яку жив і творив митець.

Сучасний стан розвитку віолончельного мистецтва вимагає від викладачів великої майстерності викладання, вміння розвивати у студентів образне музичне мислення. Разом з цим, розвиток віолончельного мистецтва потребує високого рівня виконавської техніки. Найважливішим завданням викладача є поєднання художнього та технічного розвитку майбутнього фахівця.

Основні професійні навички студент здобуває в спеціальному класі. Викладач спеціальності – це не тільки викладач-музикант, але й головний керівник та вихователь. Виховна робота в спеціальному класі зосереджується, головним чином, на питаннях підвищення музичного та загальнокультурного рівня студента. Викладач повинен стежити за його педагогічною і виконавською практикою, контролювати його заняття в оркестрі, камерному ансамблі й квартетному класі.

Заняття в класі з фаху повинні бути цілеспрямованими і повсякденно впливати на формування прогресивного світогляду майбутнього митця-громадянина.

Упродовж заняття слід використовувати різні види роботи: перевірка виконання завдання, визначення характеру твору, який виконується, показ нових прийомів гри, зауваження відносно розбору завдання тощо. Викладачеві слід прослуховувати твори цілком, не зупиняти виконання. Необхідні пояснення доцільно робити під час наступного виконання. Поєднання показу на інструменті з поясненнями є найкращою формою роботи, здатною зосередити увагу та активізувати зацікавленість студента. Бажано чергувати порядок виконання в класі вивчених студентом творів: вправи, велика форма, п'єси і навпаки.

Основою виховання майбутнього фахівця-музиканта є принцип єдності художнього і технічного розвитку. Робота над оволодінням

музично-виконавськими навичками повинна проходити на основі підпорядкування техніки музичній виразності розкриттю художнього змісту твору. Також викладач повинен навчити студента уважному читанню авторського тексту.

При складанні індивідуального плану студента слід керуватись принципом поступовості та послідовності навчання. Неможливо до плану включати дуже складні твори, які перевищують музично-виконавські можливості студента. Робота над таким твором буде гальмувати його технічний та художній розвиток. Разом з цим викладач повинен стежити за зростанням студента. Іноді потрібно до репертуару включати окремі більш складні твори з репертуару наступного курсу. Але це треба робити методично обґрунтовано.

До репертуару студента також слід включати різноманітні твори, які сприяють всебічному розвитку музично-виконавських навичок.

Розвитку техніки сприяє систематична робота над вправами, гаммами, етюдами (інструктивним матеріалом). Але техніка повинна постійно підпорядковуватись художньому образу. Викладачеві необхідно постійно давати студенту чіткі індивідуальні завдання в роботі над технікою і постійно перевіряти їх виконання. У роботі над вправами, гаммами, етюдами рекомендується використовувати різні варіанти виконання – міняти штрихові комбінації, динаміку, ритм тощо.

Робота над якістю звуку, інтонуванням, ритмом, динамікою необхідна при вивченні як художнього матеріалу, так і навчально-допоміжного й повинна послідовно впроваджуватись упродовж усіх років навчання.

Засоби вивчення навчального матеріалу треба змінювати у залежності від тих завдань, які треба вирішувати на кожному етапі музично-художнього і технічного розвитку студента.

На початку занять зі студентами I курсу, як правило, слід працювати над виправленням дефектів постановки правої та лівої рук. На кінець першого семестру студент повинен набути правильно організовані виконавські навички, від яких залежить якість технічної підготовки віолончеліста.

Велике значення для студента в його майбутній діяльності мають систематичні заняття з розбору та читання нот з листа. Необхідно пері-

одично на заняттях з фаху розбирати зі студентом новий текст, крім цього давати невеликі завдання по читанню з листа і перевіряти їх виконання.

Дуже важливу роль грає правильна організація самостійних занять студента, тобто самопідготовка дома. З метою найбільш раціонального використання часу викладач повинен допомогти студенту правильно скласти розклад “робочого дня” та систематично перевіряти його виконання. Цей розклад треба складати, враховуючи “індивідуальний розклад студента”, складений за навчальним планом навчального закладу з урахуванням часу, необхідного для виконання завдань з музично-теоретичних, гуманітарних та загальноосвітніх дисциплін. Не можна допускати перевантаження студента, щоб не нашкодити його здоров'ю і не знизити його успішність.

Вміле планування навчальної роботи сприяє правильній організації навчального процесу, успішному розвитку музично-виконавських навичок і майстерності майбутнього фахівця.

До початку семестру викладач повинен скласти індивідуальні плани кожного студента, які затверджуються головою циклової комісії. Для студентів нового прийому або щойно переведених до викладача плани складаються упродовж місяця, після знайомства зі здібностями студента.

У кінці року викладач звітує про виконання плану, додає характеристику здібностей студента та аналізує його роботу за рік. В кінці I та IV курсів викладач надає більш поширені характеристики.

Репертуарні списки, запропоновані програмою, а також технічні вимоги є приблизними і не повинні обмежувати ініціативи викладача. Плануючи роботу студента, викладач у першу чергу повинен враховувати його індивідуальні здібності, рівень його музично-технічного розвитку. У зв'язку з цим до репертуарних списків кожного курсу включені твори і технічний матеріал різної ступені складності, багато творів українських композиторів. До репертуару кожного року навчання треба включати твори українських композиторів різних жанрів та епох.

Програми до державних іспитів надаються не пізніше кінця першого семестру IV курсу і затверджуються на засіданні циклової комісії.

РЕКОМЕНДАЦІ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Дуже важливим моментом навчання є розвиток у студентів навичок самостійного вивчення творів різної складності. Навчальним планом передбачені години для такої роботи. Для виховання зацікавленості у самостійному вивченні творів студенту слід доручати (починаючи з II семестру навчання) самостійно вивчити та довести до завершення неважкий для нього твір. Як правило, цей твір повинен бути легшим за той, який він вивчає за програмою курсу.

Перевірку самостійної роботи студента слід проводити систематично 1–2 рази на рік, включаючи її до програми виступів (на технічні заліки, академічні концерти, контрольні уроки, іспити, диференційовані заліки), або проводити прослуховування серед студентів класу викладача.

Твори для самостійного вивчення студентів слід добирати з репертуарного списку цієї програми (VI розділ) з урахуванням здібностей, рівня підготовки, бажань студента. За складністю можна добирати твори на курс нижче.

Викладач повинен роз'яснити структуру, форму твору, розібрати виконавські, технічні труднощі, допомогти у підборі цікавого художнього матеріалу.

ФОРМИ КОНТРОЛЮ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВИСТУПІВ СТУДЕНТІВ

Відповідно до положення “Про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах”, затвердженого наказом Міністерства освіти України від 02.06.1993 р. № 161, існують дві форми контролю – підсумкова та поточна. Підсумкові форми контролю передбачені навчальним планом, затвердженим Державним методичним центром навчальних закладів культури і мистецтв України. За навчальними планами у II, IV, VI семестрах передбачені іспити; у I, III, V семестрах – диференційовані заліки, які можуть проводитись у формі контрольного уроку. У VIII семестрі – Державна підсумкова атестація (Державний іспит).

До форм поточного контролю відносяться технічні заліки і академічні концерти; на кожному занятті викладач виставляє оцінку в журналі.

Упродовж всього періоду навчання академічні концерти, технічні заліки проводяться з II по VI семестри, крім I семестру I курсу та IV курсу. На технічних заліках та академічних концертах перевіряється опанування студентом навчально-допоміжного матеріалу, а також вивчення художніх творів, розвиток навичок самостійної роботи та читання з листа. Студенти I курсу у I семестрі виступають один раз на диференційованому заліку, тому що спочатку дається можливість викладачу виправити недоліки у постановці рук, розвинути техніку, підтягнути студента до відповідного рівня.

Крім цих форм контролю по завершенню кожного семестру викладач виставляє підсумкову оцінку за роботу студента, враховуючи всі його виступи.

Встигаючі студенти можуть бути рекомендовані для виступів у відкритих, сольних концертах. Ці виступи можуть бути враховані цикловою комісією при виставленні підсумкової оцінки. Програми цих виступів повинні обговорюватись на засіданні циклової комісії.

Кращі студенти можуть бути рекомендовані цикловою комісією для участі в регіональних, міжрегіональних, всеукраїнських та міжнародних конкурсах. Таких студентів треба декілька разів показувати на відкритих концертах з наступним обговоренням на засіданні циклової комісії.

Відповідно до положення “Про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах”, затвердженого наказом Міністерства освіти України від 02.06.1993 р. № 161, результати складання екзаменів і диференційованих заліків оцінюються за чотирибальною шкалою: “відмінно”, “добре”, “задовільно”, “незадовільно”.

“5” (відмінно) – складність творів відповідає програмовим вимогам курсу. Виконання досконале. Студент повинен продемонструвати свою художньо-виконавську майстерність; розуміння стильових особливостей композитора, епохи; володіння технікою лівої та правої рук; штриховою палітрою. Вступ повинен бути яскравим, інтонація чіткою і досконалою.

“4” (*добре*) – добір творів виступу відповідає програмовим вимогам курсу. Студент демонструє добре володіння інструментом, прийомами гри, штрихами, технікою лівої та правої рук. Чисте інтонування. Добре розуміння стилевих особливостей композитора, епохи. Припускаються деякі недоліки у виконанні.

“3” (*задовільно*) – програма виступу відповідає вимогам курсу, але вивчена не зовсім добре. У виконанні трапляються помилки, недоліки в інтонуванні. Є розуміння стилевих особливостей композитора, епохи, але студент технічно слабко розвинений.

“2” (*незадовільно*) – програма не відповідає вимогам курсу. Виконання творів погане, з помилками. Проблеми з інтонацією. Погано вивчений текст. Погане розуміння стилю композитора, епохи. Володіння прийомами гри слабке.

Вимоги до форм підсумкового контролю

Технічні заліки (II–VI семестри) – обов’язково виконати:

- дві гами (мажорну і мінорну);
- два етюди на різні види техніки.

Академічні концерти (II–VI семестри) – виконати дві різнохарактерні п’єси або ч. I чи II, III великої форми.

Диференційовані заліки (у формі контрольного уроку)

I курс:

- 4 триоктавні гами з вивчених у семестрі;
- 3–4 етюди, вивчені протягом семестру;
- старовинна соната – одна або дві частини – для встигаючих студентів.

II, III курси:

- дві гами (мажорна і мінорна);
- два етюди на різні види техніки;

- велика форма ч. I або ч. II, III (якщо на академконцерті була виконана велика форма, можна виконати дві п’єси).

Екзаменаційні вимоги

I, II курси:

- дві гами (мажорна і мінорна);
- два етюди на різні види техніки;
- соната або одна–дві частини концерту;
- одна–дві п’єси.

III курс:

- дві гами (мажорна і мінорна);
- два етюди на різні види техніки;
- Бах I. С., дві частини сюїт №№ 1–3;
- соната або одна–дві частини концерту;
- одна–дві п’єси.

Вимоги Державної підсумкової атестації (Державного іспиту):

- Бах I. С. Дві частини сюїт №№ 1–3;
- твір великої форми (ч. I або ч. II, III);
- дві п’єси (одна з них віртуозного характеру).

До держпрограми обов’язково повинні бути включені твори українських композиторів. Загальна тривалість держпрограми – не менше 20 хв.

ПРОГРАМОВІ ВИМОГИ ПО КУРСАХ

Річний план-мінімум

I курс

Старовинна соната.

Концерт (ч. I або II, III).

3–4 різнохарактерні п’єси.

6–8 етюдів на різні види техніки.

Читання з листа нескладних камерних і оркестрових партій.

1–2 етюди, вивчені самостійно (II семестр).

II курс

Класична соната.
Концерт.
3–4 п'єси.
6–8 етюдів.
Читання з листа камерних і оркестрових партій.
1–2 п'єси, вивчені самостійно.

III курс

2–3 частини з сюїт І. С. Баха №№ 1–3.
Два твори великої форми.
3–4 п'єси, з них 1–2 віртуозного характеру.
1–2 нескладних твори, вивчені самостійно (п'єси).
8–10 етюдів.
Читання з листа камерних і оркестрових партій.

IV курс

2–4 частини з сюїт І. С. Баха №№ 1–3.
3–4 п'єси, з них 1–2 віртуозного характеру.
Ч. I або ч. II, III великої форми, підготовлені студентом самостійно.
Читання з листа камерних і оркестрових партій.

ВИМОГИ ДО ВИКОНАВСЬКО-ТЕХНІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПО КУРСАХ

I курс

Мажорні, мінорні гами і арпеджіо у 3 октави – тризвук, секста-корд, квартсекстакорд, домінантсептакорд (можна його звороти) до 4-х знаків включно у повільному русі. Обов'язкове виконання арпеджіо в мажорі та мінорі в кожній гамі.

Хроматична гама.

Гама у подвійних нотах до 4-х знаків включно у повільному русі.
Штрихи та штрихові комбінації.

II курс

Всі гами у три октави, арпеджіо в більш швидкому русі.
Два види аплікатури гам (за К. Ю. Давидовим).
Гама у подвійних нотах з використанням позицій ставки.
Складні штрихові комбінації.
Вправи в октавах.

III курс

Всі три-, чотириоктавні гама і арпеджіо у швидкому темпі.
Хроматична гама в чотири октави у швидкому русі.
Гама в октавах, подвійних терціях і секстах у середньому русі (4 ноти легато).
Вправи.

IV курс

Всі чотириоктавні гама у всіх видах (різними штрихами).
Арпеджіо.
Подвійні ноти.
Флажолети.

ОРІЄНТОВНІ ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ ПРОГРАМИ

ПРИ ПЕРЕХОДІ ДО II КУРСУ

I

Кореллі А.	Соната ре мінор (ред. Козолупова С.)
Гендель Г.	Концерт До мажор
Глушков П.	Романс
Грюцмахер Ф.	Етюд До мажор. Тв. 38
Нельк А.	Етюд Ля мажор. Тв. 32

II

Саммартіні Дж.	Соната Соль мажор ч. II, III
Гендель Г.	Концерт сі мінор

Жербін М.	Танець
Дотцауер Ю.	Етюд № 12 ля мінор
Берто М.	Етюд Соль мажор (ред. Козолупова С.)

ДО III КУРСУ

I

Бах І. С.	Адажіо
Тесаріні К.	Соната До мажор (ред. Козолупової С.)
Гольтерман Г.	Концерт № 2. Тв. 14
Сечкін В.	Колискова
Глазунов О.	Іспанська серенада
Грюцмахер Фр.	Етюди №№ 5, 9. Тв. 38

II

Гендель Г.	Соната соль мінор
Ромберг Б.	Концерт № 4 мі мінор. Тв. 7
Лисенко М.	Елегія (пам'яті Т. Г. Шевченка)
Зноско-Боровський О.	Гумореска (ред. Червова В.)
Поппер Д.	Етюд № 3. Тв. 73
Фітценгаген В.	Етюд № 6. Тв. 28

ДО IV КУРСУ

I

Бах І. С.	Сюїта № 1 або № 2, 2–3 частини (ред. Червова В.)
Гайдн Й.	Концерт До мажор (ч. I або II, III)
Бородін О.	Хор і танець половецьких дівчат з опери “Князь Ігор”
Довженко В.	“Тони вітер” – український танець-малюнок
Поппер Д.	Етюд № 9. Тв. 73
Піатті А.	Етюд № 1. Тв. 25

II

Бах І. С.	Сюїта № 1 або № 2, 2–3 ч. (ред. Червова В.)
Боккеріні Л.	Соната Соль мажор
Іщенко Ю.	Концерт (ред. Червова В.)
Давидов К.	Біля фонтану
Поппер Д.	Тарантела
Буасо І.	Етюд Соль мажор
Поппер Д.	Етюд № 20. Тв. 73

За рішенням циклової комісії виконання технічної частини іспиту може бути проведено окремо, на контрольному занятті перед початком сесії.

ОРІЄНТОВНІ ПРОГРАМИ ДЕРЖАВНОГО ІСПИТУ

I

Бах І. С.	Сюїта № 3 До мажор. Прелюдія і Жига
Давидов К.	Концерт № 2
Шапорін Ю.	П'ять п'єс для віолончелі і фортепіано. Прелюдія. Вальс
Римський-Корсаков М.	“Політ джмеля” з опери “Казка про царя Салтана”
Асаф'єв Б.	Соло з балету “Бахчисарайський фонтан”

II

Бах І. С.	Сюїта № 2. Прелюдія. Сарабанда. Жига
Сен-Санс К.	Концерт <i>a-moll</i>
Глазунов О.	Пісня менестреля
Давидов К.	Біля фонтану
Штогаренко О.	Жартівливий марш

III

Бах І. С.	Сюїта № 3 До мажор. Сарабанда. Бурре I, II
Лало Е.	Концерт ре мінор (ч. I або II, III)

Лисенко М. Сум
Прокоф'єв С. Марш з опери "Любов до трьох апельсинів"

IV

Бах І. С. Сюїта № 1 Соль мажор. Сарабанда,
Менуети I, II. Жига
Давидов К. Концерт № 4
Штогаренко А. Балада
Сечкін В. "Супутник" – етюд-картина

V

Бах І. С. Сюїта № 3 До мажор. Сарабанда. Жига.
Алеманда
Барвінський В. Варіації на українську народну тему
Бокеріні Л. Концерт Сі-бемоль мажор, ч. I
Вериківський М. Рондо
Шостакович Д. Адажіо

РЕПЕРТУАРНИЙ СПИСОК ТВОРІВ ДЛЯ ОБОВ'ЯЗКОВОГО ВИВЧЕННЯ ТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

ВПРАВИ ТА ГАМИ

I–IV курси

Давидов К. Школа гри на віолончелі. Вправи за
вибором. – М.–Л., 1952.
Кальянов С. Віолончельна техніка. Гами, арпеджіо,
вправи – М., 1968.
Кленгель Ю. Щоденні вправи. Зошит I. – М., 1940.
Косман Б. Вправи для віолончелі. – М., 1936.
Мардерівський Л. Гами і арпеджіо. – М., 1966.
Сапожников Р. Школа гри на віолончелі – М., 1979.

Сапожников Р. Гами, арпеджіо, інтервали. М., 1977.
Ямпольський М. Віолончельна техніка. Гами і арпеджіо. –
М., 1949.

ЗБІРНИКИ ЕТЮДІВ

I–II курси

Грюцмахер Ф. Етюди. Тв. 38. Зошит I. – М., 1935.
Дотцауер Ю. Етюди. Зошит I, II. – Краков, 1971.
Дюпор Ж. 21 етюд. – Краков, 1957.
Етюди. (укл. Бострем Г.) – М., 1988.
Етюди Зошит I, II (укладачі Нікітін А., Ролдугін С.) – М., 1985.
Збірник етюдів (укл. Мардерівський Л.) – М., 1966.
Збірник етюдів (ред. Козолупова С., Гінзбург Л.) – М., 1968.
Кабалевський Д. Мажоро-мінорні етюди. – М., 1962.
Лі С. Мелодичні етюди. Тв. 31. – Ляйпциг, 1966.
Нельк Ю. Етюди. Тв. 32. – Ляйпциг, 1958.

III–IV курси

Бакланова Н. 6 етюдів-вправ у складному інтонуванні. –
М., 1965.
Гінзбург Л. Штрихи і вправи до сонат Бокеріні. –
М., 1948.
Грюцмахер Ф. Етюди. Тв. 38. Зошити I, II. – М., 1935.
Дюпор Ж. 21 етюд. – Краков, 1957.
Літінський Г. Етюди. – М., 1977.
Піатті А. 12 каприсів. – М., 1959.
Поппер Д. 25 етюдів вищої складності. – М., 1959.
Серве Ф. Шість каприсів. Тв. 11. – Ляйпциг
Тартіні Дж. Базелер П. 50 варіацій на тему Кореллі. – Ляйпциг
Фітценхаген В. Технічні вправи для віолончелі. Тв. 28
Франком О. 12 каприсів. – М., 1950.

Етюдів російських і радянських композиторів. – М., 1973.
Етюдів. Зошити I, II (укладачі Нікітін А., Ролдугін С.) – М., 1985.

І КУРС

Сонати

Аріості А. Соната мі мінор (ред. Кальянова С.)
Вівальді А. Соната мі мінор
Гайдн Й Збірник п'єс. – М., 1980.
Гендель Г. Сонати: соль мінор, Фа мажор
Кореллі А. Соната ре мінор (ред. Козолупова С.)
Лейс Ж. Соната соль мінор
Марчелло Б. Соната До мажор
Соната Соль мажор
Соната Фа мажор
Соната ля мінор (ред. Сапожникова Р.)
Соната До мажор (обр. Шредера К.)
Соната Соль мажор (обр. Моффата А.)
Саммартіні Дж. Соната Соль мажор (обр. Моффата А.)

Концерти

Вівальді А. Концерт ля мінор (перекл. Стасевича А., ред. Козолупової Г.)
Концерт для 2-х віолончелей соль мінор (ред. Нікітіна А.)
Концерт Фа мажор. Концерт ля мінор (перекл. Шульца В., Ляйпціг)
Гендель Г. Концерт До мажор (ред. Базелера П., Нікітіна А.)
Гольтерман Г. Концерт № 3 сі мінор (в зб. вип. I). – М., 1988.
Мартіну Б. Концерт № 1
Моні М. Концерт соль мінор (у зб. Вип. I). – М., 1988.
Раухвергер М. Концерт

Ромберг Б.

Айвазян А.

Александров А.

Аміров Ф.

Бах І. С.

Бетховен Л.

Боккеріні А.

Бородін О.

Брандуков А.

Буєвський Б.

Булгаков Л.

Валентіні Дж.

Вержбілович О.

Вериківський М.

Власов О.

Глінка М.

Гендель Г.

Глушков П.

Гоенс Д.

Гольтерман Г.

Гурільов О.

Дога Є.

Давидов К.

Дворжак А.

Довженко В.

Дремлюга М.

Концерт № 2. Концертино

П'єси

Армянський танець

Грузинський танець

Арія (ред. Л. Гінзбурга)

Арія

Аріозо

Менует Ля мажор

Алегро

Серенада

Ноктюрн

Пісня без слів. – М., 1974.

Експромт. – К.: Музична Україна, 1969.

Пісня без слів. – К.: Мистецтво, 1965.

Менует.

Етюд для віолончелі і фортепіано

Прелюд. Пед. реп. Вип. 4. – К.: Мистецтво, 1966.

Мелодія

Почуття. Танець. Романс. Ноктюрн. – М., 1989.

Ларгетто, Ларго, Менует, Прелюдія. – М., 1986

Романс. – Мистецтво, 1964.

Скерцо

Капричіо. – М., 1956.

Ноктюрн (перекл. А. Власова)

П'єса для віолончелі. Скерцо

Романс без слів

Мелодія

Прелюдія

Лірична пісня (ред. Пшенички П.)

Поєма. – К.: Мистецтво, 1964.

Танець. Пед. реп. Вип. 1. – К., 1964.

Жербін М. Танець. Три п'єси для віолончелі та фортепіано. – К.: Мистецтво, 1964.

Заремба С. Романс

Кирейко В. Менует. Пед. реп. Вип. 3 – К.: Музична Україна, 1964.
Оповідання. Вип. 4. – 1964.
Дивертисмент. Пед. реп. Вип. 6. – К., 1964.

Козицький П. Дитяча пісенька
Колискова – К.: Мистецтво, 1951.

Косенко В. Гумореска
Етюд. Пед. реп. Вип. 5. – К., 1964.
Балетна сценка. Вип. 1. – Л.: Мистецтво, 1964.

Коломієць А. Козачок. Пед. реп. Вип. 2. – К., 1964.
Ноктюрн

Кюї Ц. Східна мелодія

Лисенко М. Елегія (пам'яті Т. Г. Шевченка) Вип. 1. – М., 1964.
Листок з альбому. Пед. реп. Вип. 1. – К.: Мистецтво, 1964.
Без тебе, Олесю. Пед. реп. Вип. 3. – К.: Мистецтво, 1964.
Прелюдія “Хлопче-молодче”. Пед. реп. Вип. 4. – К.: Мистецтво, 1964.
Пряля Пед. реп. Вип. 2.

Люллі Ж. Гавот

Лятошинський Б. Мелодія на українську народну тему.
Пед. реп. Вип. 4. – К.: Мистецтво, 1966.

Мусоргський М. Сльоза

Надененко Ф. Казка. – К., 1958.

Нардіні П. Анданте кантабіле

Поппер Д. Гавот
Сільський танець

Прокоф'єв С. Скерцо (ред. Гольдберга А.)

Рахманінов С. Романс Фа мажор

Рубінштейн А. Мелодія

Сечкін В. Колискова. Романс

Сидоренко-Малюкова Т. Романс. Пед. реп. Вип. 1. – К.: Мистецтво, 1966.

Тартіні Дж. Адажіо кантабіле

Січинський Д. Пісня без слів

Скорульський М. Ларго
Менует. Дві класичні п'єси. – К., 1950.
Колискова. Кантабіле

Степовий Я. Пісня без слів.
Гумореска. Пед. реп. Вип. 2

Стеценко К. Лебідь

Сен-Санс К. Пісня (ред. Пеккера Г.)

Сокальський П. Рондо

Таловира В. Пісня без слів

Чайковський П. Неаполітанська пісенька
Баркарола
Сентиментальний вальс
Осілля пісня
Сумна пісенька
Колискова
Ноктюрн

Щуровський Ю. Гопак. Мелодія

Яковенко П. “Скерцо”. – К.: Мистецтво, 1967.
Збірник “Старовинна музика”. – М., 1982.

II КУРС

Сонати

Аріості А. Соната ре мінор

Базелер П. Французька сюїта

Бах І. С. Сюїта № 1. Прелюдія. Сарабанда (ред. Червова В.) – К., 1971.

- Бетховен Л. Тема з варіаціями. Тв. 3 (у зб. П'єси зарубіжних композиторів (укл. Сапожников Р.) – М., 1966, (в зб. п'єс. – М., 1989)
- Гайдн Й. Дивертисмент сі мінор (перекл. Бострема Б.)
Дивертисмент Ре мажор (перекл. П'ятигорського Г.)
- Гендель Г. Соната соль мінор
- Грациолі Г. Соната Фа мажор (обр. Шредера К.)
- Еккльс Г. Соната соль мінор
- Ервелуа Д. Сюїта № 2 ре мінор (ред. Шредера К.)
- Карабіц І. Соната № 1. – К.: Музична Україна, 1975.
- Кореллі А. Варіації на тему Фолія
- Кирейко В. Варіації на народну тему. Вип. 8. – К.: Музична Україна, 1967.
- Телеман Г. Соната мі мінор
- Франкьор Ф. Соната (ред. Козолупової Г.). – М., 1973.
- Збірник старовинних сонат. Вип. 1. Аріості А., Вівальді А., Вандіні А. (ред. Сапожников Р.). – М., 1974.
- Збірник старовинних сонат. Вип. 2. Вівальді А., Вандіні А., Кореллі А. (ред. Сапожников Р.). – М., 1968.

Концерти

- Бах І. С. Концерт № 1 Соль мажор (обр. П'ятигорського Г.)
- Бах Ф. Е. Концерт Сі- бемоль мажор. – Лейпціг, 1976.
- Бреваль Ж. Б. Концерт № 2 Ре мажор (ред. Кальянова С.) – М., 1973, М., 1988.
- Вівальді А. Концерт № 9 сі мінор (ред. А. Васильєвої)
- Гайдн Й. Концерт № 2 Ре мажор, малий (ред. Грюцмахера Ф.)
- Гендель Г. Концерт сі мінор (ред. Козолупової Г.)
- Гольтерман Г. Концерт № 2 (ред. Кальянова С.) – М., 1966.
- Гоенс Д. Концерт ля мінор (ред. Бострема Г.)
- Дюпор Ж. Концерт № 4 мі мінор. – М., 1989.

- Лео Л. Концерт Ре мажор. – М., 1976.
- Порпора Н. Концерт ля мінор. – М., 1989.
- Поппер Д. Концерт мі мінор. Концерт Соль мажор. – М., 1989.
- Ромберг Б. Концерт № 4 мі мінор. Тв. 7
Концерт № 5 фа-діз мінор. Тв. 30
- П'єси**
- Альбом популярних п'єс. – М., 1989.
- Александров А. Арія з Класичної сюїти
- Аміров Ф. Елегія
- Аренський А. Сумна пісня
- Арутюнян О. Експромт
- Базелер П. Скерцо (у зб. П'єси зарубіжних композиторів) – М., 1975.
- Балакірев М. Романс (у зб. П'єси російських композиторів) – М., 1974.
- Бах І. С. Аріозо
Арія
Адажіо: Збірник п'єс. – М., 1988.
- Беркович І. Прелюд: Пед. реп. Вип. 2. – К.: Мистецтво, 1966.
Східна мелодія: Пед. реп. Вип. 6. – К.: Музична Україна, 1967.
- Бетховен Л. Пісня
Екосез
Анданте
Котраданс: П'єси. – М., 1989.
- Бізе Ж. Менует із сюїти “Арлезіанка” (у зб. Зарубіжні композитори ХХ ст.). – М., 1975.
- Брусиловський Є. Серенада
- Буєвський Б. Експромт. – К., 1969.
- Василенко С. На вечірній зорі (українська пісня).
- Вержбілович О. Етюд

Вериківський М. Прелюд
 Гайдн Й. Менует
 Анданте
 Ларго: Збірник п'єс. – М., 1980.

Гедіке О. Імпровізація До мажор.
 Гендель Г. Сарабанда
 Бурре
 Ларго: Збірник п'єс. – М., 1986.

Глазунов О. Іспанська серенада
 Арабська мелодія
 Мелодія. – М., 1972.

Глінка М. Попутна пісня
 Андалузський танець: П'єси. – М., 1989.

Гозенпуд М. Поема. – К., 1947.

Глушков П. Романс. – К.: Мистецтво, 1964.

Давидов К. Осіння пісня. Прощавай: Збірник п'єс російських композиторів. – М., 1982.

Деплан Д. Інтрада
 Довженко В. Романс. Прелюдія: Три п'єси для віолончелі та ф-но. – К., 1962.

Дремлюга М. Поема. Три п'єси. – К.: Мистецтво, 1964.

Жербін М. Елегія. Вокаліз. Танець. – К.: Мистецтво, 1964.

Заремба С. Меланхолічний полонез
 Зноско-Боровський О. Гуцульська пісня
 Калмицький наспів
 Гумореска (ред. Червова В.) – 1964.
 Коломийки: Пед. реп. вип. 4. – К.: Мистецтво, 1966.

Кюї Ц. Кантабіле. – М., 1974.

Кабалевський Д. Рондо-танець
 Колискова – К.: Мистецтво, 1951.

Козицький П. Колискова – К.: Мистецтво, 1951.

Лисенко М. Пряля. Гавот: Пед. реп. Вип. 3. – К., 1966.
 Елегія. – М., 1955.

Львов А.-Компанієць З. Пісня
 Людкевич С. Колискова. – К.: Мистецтво, 1953.

Лятошинський Б. Мелодія на українську народну тему
 Мазурка
 Кирейко В. Мелодія: Пед. реп. Вип. 5. – К., 1964.
 Дивертисмент: Пед. реп. Вип. 6. – К., 1964.
 Варіації на народну тему: Пед. реп. Вип. 8. – К.: Музична Україна, 1967.

Косенко В. Етюд. Тв. 15 № 16
 Макарова Н. Вокаліз. Спогади. (Збірник “Концертні п'єси”) – М., 1972.

Моцарт В. Адажіо. – Будапешт, 1970.

Мясковський М. Листок з альбому
 Поппер Д. Сільський танець
 Раков М. Романс. 9 п'єс для віолончелі
 Рахманінов С. Прелюдія (ред. Гінзбурга Л.) – М., 1974.

Римський-Корсаков М. Серенада. Тв. 37. – М., 1974.

Сечкін В. Колискова. – К., 1961.
 Романс
 Сидоренко-Малюкова Т. Романс. Пед. реп. Вип. 1 – К.: Мистецтво, 1966.

Скорульський М. Ларго. Менует
 Дві класичні п'єси. – К., 1950.

Скрябін О. Романс. – М., 1974.

Степовий Я. Мазурка: Пед. реп. Вип. 4. – К., 1964.
 Танець: Пед. реп. Вип. 5. – К., 1964.

Стеценко К. Вечірня пісня: Пед. реп. Вип. 6. – К., 1964.

Тактакішвілі О. Нана (Колискова)
 Поема
 Тартіні Д. Анданте кантабіле
 Форе Г. Сициліана. Жолоба
 Цинцадзе С. Колискова
 Грузинські наспіви

Шопен Ф. Мазурка: зб. п'ес. – М., 1969.
 Штогаренко А. Балада
 Шульман Н. Елегія – К.: Мистецтво, 1951.
 Шутенко Т. Думка
 Щуровський Ю. Мелодія
 Танець-рондо: Пед. реп. Вип. 7. – К., 1967.

III курс

Сонати

Барвінський В. Варіації на українську народну тему (ред. Пшенички П. та Березовського О.) – К., 1973.
 Бах І. С. Шість сюїт для віолончелі соло №№ 1–3 (ред. Червова В. – К.: Музична Україна, 1971, ред. Козолупова С. – М., 1966)
 Бах І.Х. Соната (обр. Кассадо Г. ред. Гінзбурга Л.)
 Боккеріні Л. Соната Соль мажор (ред. Козолупова С.)
 Вебер К. М. Соната До мажор
 Гайдн Й. Дивертисмент Ре мажор
 Геніша Й. Соната
 Іщенко Ю. Соната. – К.: Музична Україна, 1977.
 Кабалевський Д. Соната. Тв. 71
 Капорале А. Соната ре мінор
 Кирейко В. Варіації на народну тему: Пед. реп. Вип. 8. – К.: Музична Україна, 1967.
 Кодай З. Сонатина
 Лало Е. Соната ля мінор. – М., 1991.
 Мислівечек Й. Соната Соль мажор. – М., 1960.
 Сільванський М. Поема (ред. Червова В.) – К., 1975.
 Скарлатті А. Сонати
 Станкович Є. Соната № 3 (ред. Чайковської М.) – К., 1977.

Концерти
 Бах І. Х. Концерти: до мінор. ля мажор – М., 1988.
 Вієльгорський М. Тема з варіаціями
 Гайдн Й. Концерт До мажор
 Іванов Я. Концерт
 Іщенко Ю. Рапсодія (ред. Червова В.) – К.: Музична Україна, 1974.
 Кабалевський Д. Концерт № 1. Тв. 49 (ред. Кнушевицького С.) – М., 1974.
 Мислівечек Й. Концерт До мажор
 Піатті А. Концерт
 Ромберг Б. Концерт № 10 Мі мажор. Тв. 75 (ред. Волчкова І.) – М., 1982.
 Серве М. Концерт сі мінор
 Стаміц К. Концерт (в зб. Пед. реп. Вип. 2) – М., 1992.

П'єси

Альбом популярних п'ес. – М., 1989.
 Айвазян А. Концертний етюд
 Арутюнян О. Експромт
 Барвінський В. Думка
 Гумореска
 Колискова. – К.: Мистецтво, 1965.
 Бах І. С. Арія
 Бах-Гуно Ш. Аве Марія
 Беркович І. Східна мелодія: Пед. реп. Вип. 6. – К., 1967.
 Прелюд: Пед. реп. Вип. 2. – К.: Мистецтво, 1966.
 Боккеріні Л. Менует.
 Бородін А. “Хор и пляски половецьких дівчат” з опери “Князь Игорь”. – М., 1972.
 Буєвський Б. Експромт. – К., Музична Україна, 1969.
 Василенко С. Серенада
 Мелодія

Вериківський М. Рондо
 Гайди Й. Менует
 Престо
 Алегро. – М., 1980.

Гершвін Д. Два фрагменти з опери “Поргі і Бесс”
 Глазунов О. Мелодія
 Глієр Р. Балада. – М., 1984.

Гозенпуд М. Поема. – К., Муз фонд УРСР, 1947.
 Гріг Е. Сюїта № 1 з музики до драми Г. Ібсена
 “Пер Гюнт” (обр. Гольтермана Г.)

Дакен Л. – Манен Х. Зозуля
 Довженко В. “Тони вігер” – український танець-малюнок. –
 К., 1964.
 Романс
 Баркарола: Три п’єси для віолончелі і
 фортепіано. – К.: Радянський композитор,
 1962.

Жербін М. Елегія. Вокаліз
 Танець: Три п’єси для віолончелі і
 фортепіано. – К.: Мистецтво, 1964.

Жук О. Арія та інтермеццо. – К.: Музична Україна,
 1981.

Зноско-Боровський О. Коломийки. Пед. реп. вип. 4. – К.: Мистецтво,
 1966.

Іванов Я. Анданте
 Іщенко Ю. Адажієтто і скерцино: Пед. реп. Вип. II. – К.:
 Музична Україна, 1975.
 В’єтнамська мелодія: Пед. реп. для
 віолончелі, Вип. 5. – К.: Музична Україна,
 1967.

Калістратов В. Три п’єси для віолончелі і ф-но:
 Скоморошина. Билина. Перепляси

Козицький П. Колискова – транскрипція Пеккера Г. – К.:
 Мистецтво, 1951.

Косенко В. Колискова
 Етюд. Дві п’єси. – М.–Л., Державне музичне
 видавництво, 1951.

Кассадо Г. Серенада
 Куперен Ф. Пастораль
 Лисенко М. Гавот: Пед. реп. Вип.3. – К.: Мистецтво, 1966.
 Сум. Елегія

Лятошинський Б. Дві мазурки на польські народні теми .
 Тв. 55. – К., 1974.

Ляшенко Г. Три п’єси: Адажіо. Речитатив. Токкатина. –
 К., 1974.

Лядов А. Прелюдії ре мінор, сі мінор
 Людкевич С. Колискова. – К.: Мистецтво, 1958.

Мамисашвілі Н. Три мініатюри. Елегія. Похідна. Нічні дзвони
 Романс
 Пісня без слів сі мінор
 Анданте граціозо
 Адажіо. – Будапешт, 1970.

Мендельсон Ф. Твори українських композиторів в обробці
 для віолончелі і фортепіано. – К.: Муз фонд
 УРСР, 1947.

Моцарт В. Тарантела. Полювання. – М., 1960.

Пеккер Г. Марш з опери “Любов до 3-х апельсинів”
 Вальс з балету “Попелюшка”
 Вальс з опери “Кам’яна квітка”

Поппер Д. Пісня. – К., 1950.
 Балада. – К.: Мистецтво, 1964.

Прокоф’єв С. Легенда: Пед. реп. Вип. II. – К.: Музична
 Україна, 1975.
 Романс. Балада. Пед. реп. Вип. 7. – К.:
 Музична Україна, 1967.
 Колискова. – К.: Муз фонд СРСР, Українська
 республіканська філія, 1961.
 Супутник. Етюд-картина для віолончелі і
 фортепіано. – К.: Мистецтво, 1964.

Сен-Санс К.	Алегро-апасіонато Романс
Скорульський М.	Ларго. Дві класичні п'єси. – К., 1950.
Сокальський П.	Елегія. – К., 1951.
Степовий Я.	Танок. Транскрипція для віолончелі і фортепіано Пеккера Г. – К.: Мистецтво, 1951.
Телеман Г.	Сюїта для віолончелі соло
Цинцадзе С.	Токата
Чайковський П.	Романс
Форе Г.	Пряля Елегія Колискова
Франкбор Ф.	Гавот
Хандошкін І.	Канцона
Цинцадзе С.	Танець Мелодія
Шапорін Ю.	П'єси. 5 п'єс: 1. Прелюдія 2. Вальс 3. Інтермецо 4. Арія 5. Скерцо. – М., 1974
Шопен Ф.	Мазурка
Шостакович Д.	Адажіо
Штогаренко А.	Балада (пам'яті М. В. Лисенка) Жартівливий марш. – К.: Мистецтво, 1965. – К.: Музична Україна, 1979
Щуровський Ю.	Танець-рондо

IV курс

Сонати

Барвінський В.	Соната для віолончелі і фортепіано. – К.: Музична Україна, 1967.
Бар'єр Ж.	Сонати

Бах І. С.	Шість сюїт для віолончелі соло (ред. Червова В.)
Бетховен Л.	Варіації на тему Моцарта з опери “Чарівна флейта”
Боккеріні Л.	Сонати
Бреваль Ж.	Соната Соль мажор (обр. Кассадо Г., Моффата А.)
Гаспаріні І.	Соната ре мінор
Кирейко В.	Варіації на народну тему: Пед. реп. Вип. 8. – К.: Музична Україна, 1967.
Лизогуб І.	Соната соль мінор
Сечкін В.	“Естонські враження”. Сюїта для віолончелі і фортепіано (ред. Червова В.). – К., 1969.
Шостакович Д.	Соната
	Концерти
Боккеріні Л.	Концерт Ре мажор. – М., 1989. Концерт Сі-бемоль мажор (обр. Грюцмаєра Ф.)
Гайдн Й.	Концерт До мажор (великий). – Прага, 1976. Концерт Ре мажор (великий). – М., 1983.
Губаренко В.	Концерт. – К.: Музична Україна, 1967.
Давидов К.	Концерт № 1 сі мінор (ред. автора) Концерт № 2 ля мінор (ред. Козолупова С.) Концерт № 3 Ре мажор (ред. Козолупова С.) Концерт № 4 мі мінор (ред. автора)
Зноско-Боровський О.	Концерт. Тв. 43. (ред. Чайковської М. – К., 1973.
Іщенко Ю.	Концерт (ред. Червова В.). – Київ, 1974.
Кирейко В.	Концерт. – К.: Мистецтво, 1966.
Лало Е.	Концерт ре мінор (ред. Козолупова Г.)
Маре М.	Фолія
Моцарт В.	Концерт для валторни з оркестром Ре мажор (обр. Кассадо Г.) Концерт для фагота з оркестром (обр. Шлеттера Г.)

Піатті А. Концерт ре мінор
 Прокоф'єв С. Концертино
 Рейха И. Концерт Ля мажор
 Ромберг Б. Концерт № 10 Мі мажор
 Сен-Санс К. Концерт ля мінор (ред. Власова А.) – М., 1982.
 Тартіні Дж. Концерт Ре мажор. – Лейпциг, 1977.

П'єси

Аренський О. Маленька балада
 Гумореска (у зб. російська віол. музика Вип. 3), 1979.
 Асаф'єв Б. Соло з балету “Бахчисарайський фонтан”
 Балакирев М. Романс
 Барвінський В. Думка
 Гумореска
 Колискова. – К.: Мистецтво, 1965.
 Боккеріні Л. Рондо (обр. Шредера К.)
 Богатир'єв А. Білоруська картина
 Валентіні Дж. Менует
 Василенко А. Танець
 Вержбилович А. Вальс
 Вериківський М. Рондо: Пед. реп. Вип. 6. – К.: Музична Україна, 1967.
 Вівальді А. Адажіо
 Вієльгорський М. Варіації
 Владігеров П. Гумореска
 Глазунов О. Пісня міністреля
 Елегія.
 Глієр Р. Шість листків з альбому № 1 Мі мажор
 Гранадос Е. Інтермеццо
 Андалуза
 Мадрігал. – М., 1974.

Дваріонас Б. Інтродукція і Рондо
 Елегічна пісня
 Давидов К. У фонтана
 Дебюссі К. Арабеска (ред. Власова А.)
 У човні
 Ляльковий кек-уок (обр. Кассадо Г.)
 Дога Є. Романс
 Довженко В. Романс
 Баркарола. Три п'єси для віолончелі і фортепіано. – К.: Радянський композитор, 1962.
 Гони вітер. – К.: Мистецтво, 1964.
 Жербін М. Три п'єси для віолончелі і фортепіано: Елегія.
 Вокаліз. Танець. – К.: Мистецтво, 1964.
 Іщенко Ю. Адажіетто і Скерцино. Вип. II. – К.: Музична Україна, 1975.
 Балада. Пед. реп. – К.: Музична Україна, 1968
 В'єтнамська мелодія, Вип. 5. – К.: Музична Україна, 1967.
 Рапсодія (ред. Червова В.) – К.: Музична Україна, 1974.
 Кабалевський Д. Рондо “Пам'яті Прокоф'єва”
 Кажлаєв М. Скерцо
 Косенко В. Етюд. Дві п'єси. – М.–Л.: Державне музичне видавництво, 1951.
 Колискова
 Кюї Ц. Кантабіле. – М., 1974.
 Лисенко М. Сум. Елегія: Пед. реп. Вип. 5. – К.: Музична Україна, 1967.
 Макарова Н. Вокаліз. Спогади. – М., 1972.
 Пеккер Г. Твори українських радянських композиторів в обробці для віолончелі і фортепіано. – К., 1947.
 Прокоф'єв С. Антоній і Клеопатра, Адажіо з балету “Попелюшка”
 Раков М. Поєма

Рахманінов С. Вокаліз
Романс фа мінор. – М., 1972.

Ревуцький Л. Пісня. – К.: Мистецтво, 1950.
Балада. – К.: Мистецтво, 1964.

Римський-Корсаков М. “Політ джмеля” з опери “Казка про царя
Салтана”

Сечкін В. Балада: Пед. реп. Вип. 7. – К.: Музична
Україна, 1967.
Колискова. – К., 1961.
Романс. – К.: Музична Україна, 1974.
Супутник етюд-картина. – К.: Мистецтво,
1964.
Три поеми. – К.: Мистецтво, 1966.

Сільванський М. Поема (ред. Червова В.) – К., 1975.

Скрябін О. Романс

Сокальський П. Елегія. – К.: Мистецтво, 1951.

Станкович Є. Дві частини з триптиху “На верховині”:
Колисанка. Весілля (ред. Чайковської М.)
Пед. реп. Вип. 4. – К.: Муз. Україна, 1980.

Степовий Я. Танок. Транскрипція для віолончелі і
фортепіано Пеккера Г. – К.: Мистецтво, 1951.

Стравінський І. Російська пісня

Сук Й. Балада. Тв. 3. – К., 1974.

Темірканов Б. Токката.

Тіц М. Дума. – К.: Мистецтво, 1963.

М де Фалья Танець вогню

Фрекобальді Дж. Токката.

Форе Г. Пряля
Пробудження

Чайковський П. П’єси. Роздум
Колискова з опери “Мазепа”
Гумореска. – М., 1971.

Шапорін Ю. Російська пісня
Скерцо. – К.: Музична Україна, 1980.
Пед. реп. Вип. 4. – К.: Муз. Україна, 1987.

Шопен Ф. Два етюди. Тв. 25

Шостакович Д. Полька

Штогаренко О. Жартівливий марш. Пед. реп. Вип. 2. –
К., 1975.
Балада

Цинцадзе С. Чонгурі

Щедрін Р. “У наслідуванні Альбенісу”. – М., 1972.

Щуровський Ю. Танець-рондо. – К.: Музична Україна, 1967.

Збірники

Збірник Віолончельна музика для юнацтва. Вип.1. – М., 1986.

Збірник п’єс іспанських композиторів. – М., 1974.

Збірник “Російська віолончельна музика”. Вип. 3. – М., 1979.

Альбом популярних п’єс для віолончелі і фортепіано. – М., 1989.

Моцарт В. А. П’єси. – М., 1991.